

1081. Gdy mnie ranna rosa budzi

(Siedlecki)

1. Gdy mnie ran - na zo - rza bu - dzi I snu
ma - ra już nie łu - dzi. Wiel-ki Bo - że, w ta - kiej
do - bie, Pierw-sza mo - ja myśl o To - bie.

2. Gdy złociste słońce wschodzi, * Miłe czucia we mnie rodzi,
Pełen jestem tej ufności, * Że to znak Twej Opatrzności.
3. Nie wiem, co mnie dzisiaj czeka, * Śmierć lub napaść złego człeka;
Jaka bądź mnie spotka trwoga, * Ja do mego wzdycham Boga.
4. Skutki jego woli święte, * Lecz pobudki niepojęte;
A że przez nią świat istnieje, * W niej pokładam mą nadzieję.